

Ráno nás vzbudil telefonát od páníčků.

Dělali si z Přísný legraci, že v 9 hodin budeme mít ještě půlnoc, a že to není normální. Jenže tady se chodí spát mnohem později než doma! Páníčkové zalézají do postele pomalu se soumrakem, Přísná napovídá, že spíš se slepicemi. Nevím, žádný slípky jsem si u páníčků v posteli nevšimla.

Po granulový snídani byla legrace pozorovat Přísnou. Ohnula se pro mě a hekla. Pak chodila nějakou dobu ohnutá, jak kdyby něco hledala a hekala fest. Snažila jsem se jí pomoci a slídila jsem po kuchyni. Asi hledala tu svojí bobuli, kterou si zobla z poličky a začala se postupně zvolna narovnávat. Brblala něco o malých psech, že není zvyklá se tak často ohýbat. Jsem sice malá vzrůstem, ale velká duchem.

Velikost svého ducha jsem potvrdila, když jsem viděla dneska Černou. Už ji neprovokuju, je mi jí spíš líto. Chodí po třech, na předním kopytě má pořád něco navlíknutýho a je vidět, že ji noha bolí. Je bez nálady a dokonce se ohnala po Přísný, když jí nohu převazovala. Dobrá invalidní dvojka s Přísnou, svůj k svému. Pruhatec taky ví, že jeho kámošce není do skoku a snaží se při operacích asistovat, Přísná se směje, že je jak zdravotní bratříček.

Bezvadný je, že se ochladilo. Moc pěkně se ochladilo, prý z 32 na 20, tyhle čísla neznám. Poznám ale, že se mi líp dejchá a běhá, naštěstí moc nepršelo, tak nemám mokré packy a břicho. Když teď Černá nemůže moc hlídat, ujala jsem se její role a střežím zahradu za ni. Netuším, proč se procházející lidi smáli, pouštěla jsem na ně hrůzy dost.

Teď tu něco tuze voní. Přísná má kouzelný mrazák asi. Sáhne do něj a vytáhne pro

Pruhatýho s Černou vždycky nějakou dobrotu. Dneska jim dokonce vaří, prý je to hovězí srdce. Už masovou voňavost odnesla ven a ve vývaru v tom velkém hrnci klohňí rýži s kolínkami a cuketou, ať má Černá „bolestný“. Mňam, dala bych si, ale Přísná tvrdí, že je to pro mojí figuru moc tučný a sacharidový, na rozdíl od Černý musím údajně hubnout. Koho to zajímá? Zkusím dělat cavyky nad granulema, třeba se Přísná slituje. I když, po svých zkušenostech s její neústupností drobek pochybuju...

Jo, taky Přísná začala stříhat metr. Mno, nevím, metrem mi zase ovíjela hrudníček a usmívala se. Ustříhnutě nevypadal. Ale já jsem začala být trošku smutná, přece jen se mi po mojí smečce už hodně stýská. Po vřískajících dvounohých štěňatech, po páníčkoví, ale hlavně po mé nejhodnější paničce. Až jsem si musela z klícky teď v podvečer vytáhnout její šaty, který mi tam dala na památku a ustlat si na nich. Přísná mě hladila a vysvětlovala, že hlavně kvůli mně stříhá ten metr a vytáhla mě radši ven mimo plot. Přísná je fajn, ale víte jak, doma je doma. Tak uvidíme, jak rychle metr přestříhá.

Tak ne, Přísná není fajn. Nedala mi ani žďobek, ani trošičku té voňavý dobroty, co měl Pruhatec s Černou. Ona asi nemá srdce. Asi jim ho uvařila, když bylo hovězí. Jdu schroustat granule a tesknit po své smečce. Je ale asi pravda, že polepšovna má něco do sebe. Běhá a dýchá se mi líp, to nebude jen tím ochlazením. Ale nemůžu to říkat nahlas, aby mi pak moje panička, nedej bože, nedala všechno, co na ní vyloudím.